

อาหารสมอง

• วรากรณ์ สามโกเศศ

Tasmania และการท่องเที่ยว

เมื่อได้ยินคำว่าเจ้าของเมือง Tarraleah ในรัฐ Tasmania ของออสเตรเลียประกาศขายเมืองให้ใครก็ได้ไม่ว่าจะเป็นคนในประเทศหรือต่างประเทศ คงรู้สึกงงเหมือนกันว่าเมืองมีเจ้าของด้วยหรือ? และขายเมืองกันได้ด้วยหรือ?

Tarraleah (ทาร์ราเลห์) ที่จริงแล้วไม่ใช่เมืองในความหมายทั่วไปที่เป็นสมบัติสาธารณะ หากเป็นเมืองที่สร้างขึ้นมาโดยบริษัทเอกชนในที่ดินเอกชน ไม่ต่างอะไรไปจากการสร้างเรือนพักและอาคารสนับสนุนสำหรับวัตถุประสงค์บางอย่างของธุรกิจ

ในยุคทศวรรษ 1930 Hydro Electric Commission และต่อมาคือ Hydro Tasmania สร้างเมืองเช่นนี้ขึ้นให้เป็นที่พักของแรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนอพยพมาจากยุโรป (ออสเตรเลียในยุคก่อน 1980 มีนโยบายที่เรียกว่า White Australians Policy คือรับคนอพยพเฉพาะที่เป็นคนผิวขาวหรือคนยุโรปเท่านั้น) เพื่อสร้างเขื่อนพลังน้ำผลิตกระแสไฟฟ้าและดูแลรักษาให้เขื่อน

ที่พักของคนกว่า 2,000 คน ก็ต้องมีโบสถ์ โรงเรียน บ้าน โรงมหรสพ แหล่งหย่อนใจ อยู่ด้วยเป็นธรรมดาในเมืองที่มีพื้นที่ 145 เอเคอร์ (ประมาณ 367 ไร่) เมื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถดูแลเขื่อนผลิตไฟฟ้าได้ดีกว่าแรงงานมนุษย์ Hydro Tasmania จึงเลิกจ้างแรงงานจำนวนมาก สถานที่ต่างๆ เหล่านี้จึงถูกทิ้งร้างไปตั้งแต่ทศวรรษ 1990

เจ้าของคนปัจจุบันซื้อมาจาก Hydro Tasmania แล้วทอดทิ้งเมื่อ 13 ปีก่อน และพื้นที่ถูกแต่งตั้งจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทำรายได้ปีละ 2 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย แต่ตอนนี้ดูแลต่อไปไม่ไหว จึงตั้งใจจะขายในราคา 11 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย

ทันทีที่ประกาศออกไปเมื่อเร็วๆ นี้ ก็มีผู้สนใจนับสิบๆ ราย เพราะเห็นศักยภาพของการทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งพักผ่อนตากปลา (ในเขื่อนเต็มไปด้วยปลาเทราต์และปลาแซลมอน) พักแรม รวมทั้งเป็นสถานที่จัดงานเลี้ยงฉลองต่างๆ เช่นพรีแต่งงาน

เมือง Tarraleah มีเจ้าของและซื้อขายกันได้เพราะโดยแท้จริงแล้วก็คือ รีสอร์ทแห่งหนึ่งที่เป็นเมืองประวัติศาสตร์ อายุกว่า 80 ปี และเป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าให้ชาว Tasmania มายาวนาน สิ่งที่ซื้อก็คือสิทธิในการใช้ที่ดินและเป็นเจ้าของอาคารตลอดจนใบอนุญาตต่างๆ ไม่ใช่ซื้อผืนดินและบ้านมาใส่กระเป่า เพราะโดยแท้จริงแล้วเวลาที่บุคคลหนึ่งซื้อที่ดินนั้น ก็คือซื้อสิทธิในการใช้ที่ดินตลอดจนทรัพยากรที่อยู่ใต้ผืนดินนั้น

เมื่อมีคนต่างชาติมาซื้อที่ดินของบ้านเรือน ที่ห้วยแก่งกันไม่ใช้กรรมวิธีแล้วแต่ผืนดินไปก็อื่น หากเป็นประเด็นของการควบคุมการใช้ เคยมีผู้นำบอกว่าไม่น่าหวังเรื่องต่างชาติมาซื้อที่ดินเพราะเอาไปไม่ได้ แต่ความจริงก็คือถึงแม้เอาไปไม่ได้แต่ก็สามารถสร้างความเสียหายให้แก่ชาติได้อย่างมาก เช่นสมมุติที่ดินริมหาดภูเก็ตทั้งหมดเป็นของต่างชาติและเขาเอามาทำสวนช้วยแทน อย่างนี้เราจะสนับสนุนการท่องเที่ยวของบ้านเราได้อย่างไร

กลับมาเรื่อง Tasmania อีกครั้ง Tasmania จะเป็นดินแดนลึกลับของผู้คนโดยทั่วไป สถานที่แห่งความสวยงามและสงบน่าอยู่แห่งนี้ คือรัฐหนึ่งของประเทศออสเตรเลีย โดยเป็นเกาะแยกออกมา (จริงๆ ประกอบด้วยเกาะเล็กๆ อีก 334 เกาะ) เกาะใหญ่อยู่ห่างจากแผ่นดินใหญ่ คือตรงที่เป็นรัฐ Victoria ประมาณ 240 กิโลเมตร ช่องแคบตรงนี้มีชื่อว่า Bass Strait

รัฐ Tasmania มีพื้นที่ 68,401 ตารางกิโลเมตร (ภูเก็ตมีพื้นที่ 576 ตารางกิโลเมตร) มีประชากรอยู่ประมาณ 500,000 คน (ทั้งออสเตรเลียมีประมาณ

ผมรอคอยมานานแล้วว่า เมื่อไหร่จะเห็นกระท่อมบ้านเกิดของ Siamese Twins (แฝดสยามหรืออินจัน) ที่คนทั่วโลกรู้จักสร้างขึ้นบนริมแม่น้ำแม่กลองอันเป็นบ้านเกิด

24 ล้านคน มีพื้นที่ 7.69 ล้านตารางกิโลเมตร ไทยมีพื้นที่ประมาณ 0.5 ล้านตารางกิโลเมตร)

Abel Tasman นักบุกเบิกดินแดนชาวดัตช์เป็นชาวยุโรปคนแรกที่พบเกาะนี้ในปี 1642 โดยตั้งชื่อว่า "Anthony van Diemen's Land" ตามชื่อของผู้สนับสนุนการเดินทางของเขา ในปี 1856 อังกฤษได้เปลี่ยนชื่อเป็น Tasmania เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้พบคนแรก

ประวัติศาสตร์ Tasmania บันทึกว่ามีการสู้รบระหว่างคนผิวขาวผู้บุกรุกกับชาวพื้นเมืองของออสเตรเลีย ที่เรียกว่า Aborigines ในทศวรรษ 1820 มีการต่อสู้กันจนคนพื้นเมืองตายไปกว่า 550 คน เมื่อปราบปรามได้สำเร็จในปี 1832 อังกฤษก็เอา Aborigines เกือบทั้งหมดจับใส่เรือไปไว้บนเกาะ Flinders Island ซึ่งต่อมาก็ตายไปเป็นจำนวนมากด้วยโรคระบาด Tasmania จึงเป็นรัฐเดียวในออสเตรเลียที่มี Aborigines จำนวนน้อยที่สุด

ปัจจุบัน (ทั้งประเทศมีประมาณ 600,000 คน)

การเป็นรัฐที่อยู่ไกลออกไปทางใต้สุด และนโยบาย White Australians Policy ในอดีตทำให้ Tasmania เป็นรัฐที่ประชากรมีความกลมกลืนกันมากทางชาติพันธุ์กว่ารัฐอื่นๆ กล่าวคือร้อยละ 65 ของคน Tasmania ปัจจุบันเป็นลูกหลานของ “10,000 ครอบครัวแรก” ที่อพยพมาตั้งแต่มิถุนายน ค.ศ. 1850

การสำรวจในปี 1996 ระบุว่ากว่าร้อยละ 80 ของคน Tasmania เกิดในรัฐนี้ และเกือบร้อยละ 90 เกิดในออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ไอร์แลนด์ หรือสหราชอาณาจักร

ในยุคของการท่องเที่ยวปัจจุบัน การซื้อขายเมืองประวัติศาสตร์ เช่น Tarra-leah จะมีให้เห็นอีกมาก เช่นเดียวกับการสร้างเมืองหรือบ้านเก่าจากจินตนาการขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว

การบูรณะหรือสร้างบ้านเกิดของบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์มีอยู่ทุกแห่งหน เพื่อเป็นแหล่งดึงดูดความสนใจ การได้ไปยืน selfie อยู่หน้าป้ายของบ้านที่ระบุว่าบ้านเกิดของบุคคลสำคัญเป็นความพอใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ โดยไม่สนใจว่าเป็นบ้านเก่าจริงๆ หรือสร้างขึ้นใหม่ การมีเรื่องราวประกอบสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นแรงดึงดูดจึงเป็นสิ่งขาดไม่ได้

ผมรอคอยมานานแล้วว่า เมื่อไหร่จะเห็นกระท่อมบ้านเกิดของ Siamese Twins (แฝดสยามหรืออินจัน) ที่คนทั่วโลกรู้จักสร้างขึ้นบนริมแม่น้ำแม่กลอง อันเป็นบ้านเกิด เพื่อสมุทรสงครามจะไม่ได้เล่น แต่แค่ “หิ้งห้อย” และ “ครุเอื้อ” เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเท่านั้น

เรื่องเล่าขานจริงหรือเท็จจากประวัติศาสตร์ สามารถทำเงินในด้านการท่องเที่ยวได้มหาศาลเสมอ แต่ริวกูล่าไม่มีตัวตนจริงเพราะเป็นนิยาย แต่ก็มีคฤหาสน์อยู่ในสาธารณรัฐเช็ก ที่นักท่องเที่ยวจำนวนมากไปเยือนในแต่ละปี ถ้าเราสร้าง “นาคพระโขนง” ให้เป็นเบรนต์ของผีประจำ ASEAN ได้ คนไทยรวยอีกมากแน่ๆ